

KAHRAMAN AVKISI KEREM-8

KAHRAMANIM BARBAROS HAYREDDİN

İRFAN GÜRKAN ÇELEBİ

i y i k i k i t a p l a r ı m v a r . . .

● TİMAŞ YAYINLARI ●
İSTANBUL 2021

Yayın Yönetmeni **Savaş Özdemir**
Editör **Tülay Öncü**
Resimleyen **Eren Erdoğan**
Kapak ve İç Tasarım **Esra Burak**

1. Baskı **Şubat 2021**
Uluslararası Seri No **978-605-08-3583-0**

TİMAŞ YAYINLARI

Adres **Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cd.
No:5 Fatih/İstanbul**
Telefon **(0212) 511 24 24**
E-posta **timascocuk@timas.com.tr**

Baskı ve Cilt ???WPC Matbaacılık

Sertifika No **35428**
Adres **Osmangazi Mah. Mehmet Deniz Kopuz Cad.
No: 17-1 Bağcılar / İstanbul**
Tel **(0212) 886 83 30**

TİMAŞ YAYINLARI / 4688

UMUTLU KİTAPLAR / 9

RAF: 6-10 YAŞ ÖYKÜ/HİKÂYE

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© 2019 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

KAHRAMANIM BARBAROS HAYREDDİN

İRFAN GÜRKAN ÇELEBİ

İRFAN GÜRKAN ÇELEBİ

Erzurum'da doğdu. Önce işletme okudu. Ardından İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Dramatik Yazarlık eğitimi aldı. Televizyon ve radyo programları yaptı. Gazetelere köşe yazıları yazdı. Yazdığı oyunlar Devlet Tiyatrosu ve özel tiyatrolarda sahnelendi. Hâlen İstanbul'da; yazar, yönetmen olarak çalışıyor. Roman, deneme, tiyatro, gençler için tarih ve çocuk öyküsü dallarında yayınlanmış 38 kitabı var. Kendisiyle ilgili gelişmelerin takip edilebileceği kişisel internet sitesine www.irfangurkancelebi.net adresinden ulaşılabilir.

E-posta: gurkancelebi@gmail.com

Sosyal Medya Hesapları:

<https://www.facebook.com/irfangurkancelebi>

<https://www.instagram.com/irfangurkan>

<https://twitter.com/igurkancelebi>

EREN ERDOĞAN

1989 yılında İstanbul'da doğdu. 2011 yılında Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Çizgi Film Animasyon Bölümünden mezun oldu. 2011 yılından itibaren ağırlıklı olarak çizgi dizi sektöründe birçok projede konsept sanatçı, storyboard sanatçısı, sanat yönetmeni gibi görevlerde çalıştı. Çizgi dizilerin yanı sıra oyun projeleri, kapak tasarımları, kitap resimleme gibi diğer alanlarda da işlere imza attı. Bu süre içerisinde çeşitli illerde ve etkinliklerde workshop ve seminerler verdi, jüri üyeliklerinde bulundu. Çalışmalarını hâlen serbest olarak sürdürmektedir.

İÇİNDEKİLER

Babam Ne Saklıyor?	9
Sevgi Yüklü Karavele	34
Eyvah Annem Kazanabilir!.....	63
Preveze'yi Tarih Anlatır Evladım!.....	87
Kerem Reis Divan'da.....	107
Dünyanın Hep Beraber	
Boğulduğu Savaş	126
Atlas'tan Hint'e, Afrika'dan	
Moskova'ya Şenlik Başlasın.....	149

Kahraman Avcısı Kerem Çokbilir

Kahraman Avcısı'nın Annesi

Kahraman Avcısı'nın Dayısı Bay Ne Sorsan Bilir

Kahraman Avcısı'nın Ablası İrem Çokbilir

Kahraman Avcısı'nın Babası

“
Dünyada iksir* dedikleri padişah
duasıdır. Her kim Âl-i Osman'dan
(Osmanlı Devleti'nden)
dua alırsa, şüphesiz tuttuğu
iş kolay gelir...
”

* İksir: Çok etkili, her derde deva sayılan elle tutulup, gözle görünmeyen şey.

BABAM NE SAKLIYOR?

Kahraman Avcısı, çok tehlikeli olmasa da gizli bir göreve başlıyorsun. Dikkatli olacaksın! Tedbiri elden bırakmayacaksın! Bir kuş gibi, gitmen gereken yere uçarak gideceksin! Korku nedir bilmeyeceksin! Cesaretli olacağım diye tehlikeye girmeyeceksin. Aklını her zaman kullanacaksın! Bir fare gibi kuyruğunun girdiği her deliğe girmeyi başaracaksın! Anladın mı? **AN-LA-DIN MI!**

Ne yapıyorum ben, biraz abarttım sanki. Kerem Çokbilir kendine gel. Kendi kendime konuşma işini kendi kendimi galeyana getirmeye çevirdim. Hiç gerek yok. Akıllı ve dikkatli olmam yeterli. Hele o fare benzetmesinin aklımın bütün köşelerinden silinmesini teklif ediyorum. **İyyyy!** Yine kendim,

kendi teklifimi hemen kabul ediyorum. İnsanın kendi kendisiyle gevezelik etmesi sanat olsa kesinlikle yılın sanatçısı seçilirdim.

NEYSE, UZATMA!

İnsanın kendisine uzatma diye fırça attığına ilk kez tanık oluyorum. Bunu da duydum ya, artık kendimle konuşmadığım hiçbir şey kalmadı. Gevezelikte son nokta budur! Ama şunu da söylemeden geçemeyeceğim Araştırmacı ve Meraklı Kahraman Avcısı. Laf arasında değişik kelimeler kullanmakta üzerine yok. Aferin sana, ben kendim kendimi tebrik ediyorum. “Galeyana gelmek” ne demek diye sorsam ablam kesinlikle bilemez. Kerem Çokbilir farkı. Duyduğunu hemen beyninde “sonra kullanılacak kelimeler odası”na atacaksın. Zamanı gelince, şimdi olduğu gibi, çıkartıp cümlelerin içine yerleştireceksin. Bak bak, ne laflar ne laflar! Övünmek gibi olmasın, araştırmacılık konusunda beni kimse geçemez. Bu kelimeyi ablamla konuşurken kullanayım da, anlamını öğrenmek için dolaşsın

peşimden. Ben de ona *“Abla olmuşsun ama sözlüğe bakmayı öğrenememişsin!”* diyerek havamı atayım. Kabul ediyorum zalimce bir fikir ama o da bana küçük kardeş demekten vazgeçsin. Ben yüz yaşına geldiğimde bile ablam bana büyüdün sen kardeşim demeyecekse, ki demez, o zaman bu planlarıma da katlanmak zorunda.

Şimdi ablam burada olsa bana Gevezelik Avcısı derdi ve haklı! Ben niye geldim buraya? Gizli görev neydi? Kendime laf yetiştirmekten unuttum. Hah tamam! Babama baskın yapacaktım. Araştırmacı

ve Meraklı Kahraman Avcısı olduğum için garip hareketleri, gizemli durumları hemen fark ederim. Babam günlerdir, hatta haftalardır akşam yemeğinden sonra odasına kapanıyor ve bazı akşamlar çay içmek için bile yanımıza gelmiyor.

Ablamın “Babacığım çayını odana getireyim mi?” sorusuna, “Hayır kızım, teşekkür ederim. Kitabımın en heyecanlı yerindeyim, ben sonra alırım.” şeklinde cevap veriyor. Hiç normal değil. Bir kere babam asla çaya hayır diyemez. Diyor mu? Diyor! Şüpheli davranış... Daha da şüphelisi, kitabın en heyecanlı yerindeyim demesi. Bu nasıl bir kitap? En heyecanlı yeri hiç bitmiyor mu? Bu kadar heyecanlı kitaplar var da babam bize niye göstermiyor? Normalde ablama göstermese bile benim kitap okumayla aram azıcık nanemolla olduğu için bana kesin göstermesi gerekir. Bak bak! Lafa bak, nanemolla! Şimdi ablam olsa Kerem Çokzeki derdi diyeceğim ama kıskanır söylemez. Nanemolla; işten kaçınan, üşengeç anlamına geliyor galiba, evet evet öyleydi. Yine de sözlüğe baksam mı? Bilmem ki, birden üşendim sanki. Ablam baksın, elinde sözlükle

dolaşıp herkese hava atan o. Konuya geri döneyim. Zaten geveze kişi, başladığı sözü bir türlü bitiremezmiş. Ben zaman buldukça okumuyor değilim ama Araştırmacı ve Meraklı Kahraman Avcılarının ihmal etmemesi gereken başka görevleri de var. Tamam, tamam! Hemen yüzüme vurma. İnternette oyunlar, televizyonda diziler zamanımı çok alıyordu. O güzel günler annemin yasaklarının başlamasıyla bitti. Artık kitap okumaya daha fazla zaman ayırıyorum ve anneme belli etmiyorum ama okudukça kitapları daha çok sevmeye başladım. Şaşkınım! Sandığım kadar sıkıcı değiller, hatta eğlenceliler.

Babasının odasının kapısı önünde bekleyen bir Kahraman Avcısı, dikkat çeker. Ne yapıyorum ben? Artık ciddiyet Kerem Çokbilir. O hâlde çok gizli görev başlasın. Filmlerdeki gibi kapıya bir tekme vurarak açıp, **“Kıpırdama baba!”** mı desem? Yok öyle dersem, babam kıpırdamayı bırak peşimden maraton koşmaya başlar. O zaman kapıyı çalıp “Girebilir miyim?” diye sorsam, “Sonra gel, kitabın en heyecanlı yerindeyim.” diyebilir. Öyle söyleyince de planlar suya düşer. Babamı kızdırmamam lazım, bu

da önemli. Tamam buldum! Mutfaktan getireceğim bir dilim kekle kapıyı açarsam bu iş hallolur. Babam kızsıa bile beni yakalamak isterken tabağın elimden kayıp kekin yere düşerek, yenilemeyecek hâle gelmesini göze alamayacağı için yerinden kıpırdamaz. Ben de içeri girmiş olurum. “Hemen mutfağa Kahraman Avcısı!” demek çok isterrrrrdimmmmm ama olmaz. Hem vakit kaybı, hem çok yorgunum, hem

de ablam beni mutfakta kesin yaka-

lar. O yakalayamazsa annem-

den kaçmaz. Yapılacak

tek şey kaldı, kapıyı

açıyorum. Babam

izinsiz girmeme

sinirlense bile

şirinlik yaparım,

bana kızamaz.

Baba öpücüğünü

özledim de-

rim mesela. Öyle

dersem de babam

çok ıslatarak öpüyor.

Olmaz! Şirinlik yaparım, boynumu bükerim, biraz azar işitirim daha iyi. Kahraman Avcısı olarak babamı gizli gizli uğraştığı şeyle yakalarım, sesini bile çıkaramaz. Evet, sen bir dahisin Kerem Çokbilir! Daha önce söylemiş miydim? Söylemiştim doğru ama öğretmenimiz ne diyor, tekrar etmek en iyi öğrenme yollarından biridir. Kapının önünde gevezeliğe biraz daha devam edersem kapıyı açan babam olacak ve ben kapının önünde ne yaptığım sorusuna cevap vermek zorunda kalacağım. Haydi kapının kolunu aşağı indir Kahraman Avcısı, Araştırmacı ve Meraklı olmak cesaret ister.

“Hoop! Hopp! Hooooopp! Ne yapıyorsun evladım?”

“Babacığımın yanına geliyorum.”

“İzin almadan, kapıyı çalmadan öyle mi? Çabuk çık!”

“Baba arkanda sakladığın şeyi görebilir miyim?”

“Oğlum ben sana böyle mi öğrettim? Özel alanlara izin istemeden girilir mi? Çabuk çık.”

“Babamı özlemek için de izin mi almam gerekiyor? Bak en sevdiğin oğlun kollarını açtı, sana doğru geliyor.”

“Yerinde kal Kerem, ben işim bitince sana gelir ve bir babanın evladına göstermesi gereken sevgiyi gösteririm.”

“İşin neymiş baba?”

“Kitabımın en heyecanlı yerindeyim...”

“O çok heyecanlı yerleri bir türlü bitmeyen kitabının nerede olduğunu sorabilir miyim babacığım? Elinde göremiyorum da.”

“Şeyyy, saklıyorum...”

“Neden saklıyorsun? Kimden saklıyorsun? Kahraman Avcısı oğlundan hiçbir şeyin saklanamayacağını bilmiyor musun?”

“İstediğim sorudan başlayabiliyor muyum evladım?”

“Hayır, sırayla cevap ver baba!”

“Neden saklıyorum çünkü okumayı bitirince göstereceğim. Şimdi göstersem ‘Ne oluurr, baba önce ben okuyayım.’ deyip, türlü şirinlikler yaparak elimden alırsınız.”

“Ben mi baba? Bir kitap için mi bütün bu söylediklerini yapacağım? Dikkatini çekerim, sakladığını söylediğin çikolata değil kitap!”

“Hımmm haklısın evladım, senden böyle bir şey beklenmez.”

“O hâlde anlaştık değil mi babacığım? Arkanda sakladığın ve sanmıyorum ya, çok heyecanlı yerleri çokook çokook olan kitap olduğunu söylediğin şeyi artık görebilir miyim?”

“Hayır! Kesinlikle yaklaşma, yerinde kal!”

“O zaman sorularıma cevap vermeye devam et baba!”

“Bir tanesine cevap vermiştim. Dur, dur, dur! Bir dakika! Sen babanı sorguya mı çekiyorsun haylaz evlat?”

Eyvah! Babam ilk panik hâlini atlattı, bu iş fırçaya doğru gidiyor. Yılmak yok Kerem Çokbilir, biraz daha zorlamaya devam.

“Hayır baba, sorguya çekmiyorum ama biliyorsun evladın Araştırmacı ve Meraklı...”

“Biliyorum, biliyorum Kahraman Avcısı. Bence gidip dayınla birlikte kahramanlarınızla ilgilenin.”

“Unutma babacığım, babalar çocuklarının en birinci kahramanıdır.”

“Öyle mi diyorsun canım yavrum benim? Bak şimdi sana sarılıp yanaklarından ballı ballı öpmek geldi içimden.”

Babam yumuşuyor, aynen devam Kerem Çokkiknaeder.

“Olmaz baba, o kadar ballı olmaz. Ben şimdi sana doğru geleceğim, sen kollarını aç ama ıslatmadan küçük bir öpücüğe razı olacaksın.”

“DURRR! Sakın kıpırdama! Bana öpücük rüşveti vererek yanıma yaklaşıp, haftalardır bütün evden gizlemeyi başardığım şeyi görmeye çalışacaksın.”

“İşte itiraf ettin baba.”

“Neyi?”

“Gizli gizli bir şeyler yaptığını.”

“Ne zaman?”

“Şimdi.”

“Ne dedim? Bir şey demedim.”

“Dedin baba. İçinde ‘gizlemeyi başardım’ geçen cümleleri şimdi koşarak odadan çıkıp anneme söylememi istemezsin değil mi?”

“İstemem! Zaten benim akıllı evladım böyle bir şey yapmaz.”

“Yaparım baba.”

“Yapmaz, kesinlikle yapmaz benim oğlum.”

“İstersen deneyelim babacığım.”

“Kesinlikle böyle bir şey yapacağına, sırrımızı başkalarına söyleyeceğine inanmıyorum.”

“Son kararın babacığım?”

“Gel azıcık yaklaş. Çok değil. Bir adım daha... DUR!”

“Nasıl öpeceksin bu kadar uzaktan?”

“Evladım sen çok ballı öpmeyin dersin ya hep. İşte ben de seni kırmamak için parmaklarımın içini öpüp yanaklarına doğru uzatacağım.”

“Böylece beni öpmüş olacaksın, öyle mi?”

“*Elbette evladım, sen artık büyüdün. Koskoca Meraklı ve Araştırmacı Kahraman Avcısı oldun. Öyle küçük çocukları öper gibi sıkı sıkı sarılıp yanaklarını ısırarak öpmek yakışır mı?*”

Bir bakıma babam haklı. Bebekler öyle öpülür ama o kadar uzaktan da pek hoşuma gitmedi. Elini dudaklarına götürüp yanağıma doğru uzatarak öpmek mi olurmuş? Babam da hiçbir işin ortasını tutturamıyor. Arkasında sakladığı neyse onu görmem için beni kendisinden uzak tutmaya çalışıyor. Kahraman Avcıları böyle tuzaklara düşmez.

“Biraz düşündüm babacığım. Haklısın, ben artık büyüdüm ve Kahraman Avcısı olarak mahallede, okulda ve okuldaki arkadaşlarımın arkadaşları arasında tanınan bir kişi oldum...”

“Aferin oğlum, seninle gurur duydum. Bak parmaklarımın arasından sana bir öpücük yolluyorum ve seni içeri girdiğin kapıdan dışarı çıkmak üzere harekete geçmeye davet ediyorum.”

“Hayır babacığım, daha sözümü bitirmedim...”

“Ne kadar uzun sözün varmış evladım. Senin dersin yok mu gelmiş benim yanımda gevezelik ediyorsun?”

“O zaman... O zaman... Tamam buldum, senin uyuma vaktin geçmedi mi?”

“Yarın cumartesi baba,.Yatağa girme saatim bildiğin gibi daha geç.”

“Nereden bilecekmişim yatma saatinin daha geç olduğunu?”

“Nasıl yani! Baba, annemle birlikte beni ve ablamı karşınıza alıp yatma saatlerimizi hafta içi ve sonu olarak ikiye ayırıp...”

“Tamam tamam, hatırladım. Demek daha size verdiğimiz süre dolmadı. Ancak hafta sonu geç yatma hakkınızı benim odamda doldurmanız gerektiğine dair bir şey söylediğimi hatırlamıyorum. Sen hatırlıyor musun?”

“Öyleyse mesele yok. Babanı gördün, git biraz da anneni gör evladım. O da seni çok özlemiş.”

“Sana gelmeden az önce annemle oturuyorduk zaten. Kek yedik.”

“Deme!”

“Seni de çağırdık ama kitabın en heyecanlı yerinde olduğun için gelemedin.”

“Ben onu sadece çay olarak duymuřtum.”

“ayın yanında kek de vardı baba. Dinlemiyorsun ki evlatlarını. Varsa yoksa kitabın heyecanlı yeri. Bizim lezzetli, kekli cmlelerimizi heyecanlı bulmuyor musun yoksa?”

“Hiç olur mu evladım... Annenin kekindeki heyecan hangi kitapta var? Bir ısırık alırsın bakarsın ağzına kakaonun doyumsuz lezzeti gelmiş. Hemen bir çayla ıslatırsın o güzelliği. Ara vermek yok, yutar yutmaz bir ısırık daha ve dişlerinde bir sertlik hissi... Heyecanlanırsın, dişlerimin arasında ezilmeyi bekleyen acaba fındık mı yoksa ceviz mi diye. Bir, bilemedin ikinci harekette sorunun cevabı damağından beynine doğru uçarak gider. Annenin kekindeki gizem burada biter mi?”

Biter mi baba? Senin bu anlattıkların acaba biter mi? Bir kek dedin Kahraman Avcısı, bin kelime işittin. Babam bizim kahramanımız olabilir ama belli ki babamın kahramanı annemin keki.

“Dinliyor musun evladım, daldın.”

“Dinliyorum baba. Keki az önce yedim ama yediğim şeyin önemini yeni yeni kav-
rıyorum.”

“Aferin oğlum, dinle. Anne kekinin kıymeti anlatmakla bitmez. Ne demiştik... Ceviz ya da fındığın haberi beynimize gidince dişlerimiz daha bir heyecanla yeniden bir ısırık almak üzere ellerin harekete geçmesine bekler. Ellerimizin buradaki görevi tabaktan keki alıp dudaklarımızın arasından dişlerimizle buluşturmak...”

“O kadarını anladık baba...”

“Kesme Kerem Lezzetbilmez...”

Eyvah! Babam ablam gibi soyadında değişiklik yaptıysa, bu iş annem gelip beni yatağa çağırınca ya kadar bitmez. Keşke hafta sonları bu kadar geç yatma iznimiz olmasaydı.

“Anne kekinden yeni bir ısırık, YENİ BİR HEYECAN demek. Bu kez dişleriniz kekin hamurundan sert ama cevizden daha yumuşak bir tatlılığın tam ortasına gömülür. Bu kekin tadından farklı bir

lezzetin damaklarınıza yayılması anlamına gelir ve dişlerimizin kuru üzüm parçacıklarına saplandığını anlarız.”

“Baba gidip içeriden bir dilim kek getirmemi ister misin?”

“Ah evladım ah, bir baba böyle bir durumda evladından başka ne isteyebilir ki?”

“O zaman anlaşalım. Sen arkanda sakladığın şeyi göster, ben de sana mutfaktan bir dilim kek getireyim.”

“Olmaz evladım! Babanın zayıf noktasından yararlanmana izin vermeyeceğim.”

“Kocaman bir dilim desek...”

*“Direneceğim! Kahraman Avcılığı
değil fırsatçılık denir buna.”*

“Yanında bir bardak da çay...”

“Ne diyorsun! Çay, demli mi olacak?”

“Tavşan kanı baba. Evladın demlenmemiş çayı babasına getirir mi?”

“İrem olsaydı burada konuşmak yerine çoktan mutfakta çayı doldurup, bir dilim keki tepsiye yerleştirmişti.”

“Üzgünüm baba, ablam yok. Kahraman Avcıları, meraklı ve araştırmacı oldukları için bazı şartları yerine getirmeni isterler.”

“Evladım bak, ben senin babanım. Bu yaptığın hiç doğru değil.”

“Senin de bizden bir şeyler saklaman hiç ama hiç doğru değil baba.”

“Yakaladım diyorsun.”

“Yakaladım baba.”

“Dikkatliyim, benden kaçmaz diyorsun.”

“Aynen.”

“Ben kimin evladım, benden bir şey saklanmayacağına emin olmak istiyorsan babama bak diyorsun.”

“Yaaaaaniii!”

“Haklısın, meraklı ve araştırmacı olmak senin suçun değil. Benim anlattıklarım ve öğrettiklerimle böyle oldun.”

“Dayımın da biraz katkısı oldu diyebiliriz.”

“Demeyelim evladım. Baba ile Kahraman Avcısı evladının arasına kimse giremez.”

“Orası öyle ama Bay Ne Sorsan Bilir de anlattıklarıyla Kahramanın Not Defteri’nde az sayfalar doldurmadı.”

“Başa dönmek istiyorsun sanırım. O hâlde arkanı dön, içeri girdiğin kapıyı karşıda bulacaksın. Aç ve çık.”

Eyvah, babamın alınganlığı tuttu. Canım babam, Kahraman Avcısı evladını kimseyle paylaşmak istemiyor.

“Son soru... Ne demiştin az önce, senin kahramanın kimdi?”

“Babam!”

“Haylaz oğlum, inatçı oğlum, meraklı oğlum gel yanıma ve söz ver, göreceğin her şey aramızda kalacak.”

Babama bak, demek ki en sevdiği evladı benim. Sırlarını benimle paylaşıyor. Evet baba, bana güvenebilirsin.

“Söz! Hiç açıklamayacak mıyız baba? Baba ve oğlu arasında sonsuza kadar kalacak bir sırrımız mı olacak?”

“O kadar uzun boylu değil oğlum. Yarın her şey ortaya çıkacak. Sen yarına kadar çeneni tutabilirsen annene yapacağım sürprizi bozmamış olacaksın.”

Hayal kırıklığı... Babamla sırrımız yirmi dört saatlikmiş. Olsun, sır sırdır. Hem nasıl ortaya çıkardım? Kusura bakma babacığım, oğlun meraklı ve araştırmacı. Ondan hiçbir şey saklanmaz.

"Tamam baba, söz veriyorum. Sırrımız yirmi dört saat güvende olacak."

"Sana güveniyorum evlat. Yavaşça yaklaş yanıma ve sakın gördüğün şey karşısında hayranlığını bağırarak belli etme. Herkesi odaya toplamanı istemem."

"Tamam baba, gelebilir miyim artık? Sabrın da bir sınırı var."

"Çekiliyorum kenara ve seni bir sanat harikasıyla baş başa bırakıyorum."

"Bir gemi mi bu baba?"

"Evet evladım ama çok özel bir gemi."

"Yelkenli gibi direkleri var ve direklerinin arasından genişçe bir boru yükseliyor."

"Aferin evlat. Babanın maket yapma kabiliyetini alamamışsın ama gördüklerini anlatma becerin iyi."

Geminin üzerinde BARBAROSSA yazıyordu.

“Bu nedir baba?”

“Onu da yarın öğreneceksin Kahraman Avcısı.”

Barbarossa ne demek acaba, anneme yapılacak sürprizle ne alakası var? Anneme bir gemi yaptıysan onun ismini yazsana baba! Babam iyi maket yapıyor ama iyi isim bulamıyor. İyi ki araştırmacı evladın var. Üzülme, sana yardımcı olacak.

“Baba, bence anneme bir hediye yaptıysan onun ismini yazman daha doğru olur.”